

המעשה הוא העיקר

ח"י אלול פתיחה

ענינו המיוחד של ח"י אלול בשייכות לעבודה דחודש אלול¹ – מבאר כ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו בשני פתגמים כלליים: (א) ח"י אלול הוא היום שהביא ומביא חיות באלול (ומוסיף לבאר בפרטיות יותר): ח"י אלול נותן חיות בעבודה דאני לדודי ודודי לי.

(ב) ח"י אלול הוא התחלת י"ב ימים האחרונים דחודש אלול, שהם כנגד י"ב חדשי השנה, יום לחודש יום לחודש, שבהם צ"ל החשבון-נפש על חודש תשרי העבר, ועד"ז בכל י"ב הימים עד ראש השנה.

ומזה מוכן שבח"י אלול ניתוסף (לא רק בעניני העבודה הפרטיים שבחודש אלול, אלא גם) בכללות העבודה דחודש אלול – חיות באלול, ועד שבו מתחיל החשבון-צדק על כל י"ב חדשי השנה (שזהו כללות ענינו של חודש אלול, חודש החשבון והתשובה) – "אלול" שב"אלול"².

להוסיף בכל עניני העבודה דחודש אלול ע"י המשכת החיות דאלול א. מיום ח"י אלול יש להוסיף בכל עניני העבודה דחודש אלול עד לאופן של עבודה חדשה – על ידי המשכת החיות דאלול, היינו שבכל עניני העבודה של חודש אלול יהי ניכר בגלוי ובהדגשה נקודת החיות, עצם ההתקשרות וחיבור דישאל עם הקדוש ברוך הוא³.

וזאת למודעי שהליקוט כולל הן השיחות המוגהות והן השיחות הבלתי מוגהות (רשימת השומעים), מתשמ"ח ואילך, והוא על אחריות המלקט בלבד.

1) ש"פ תבוא תש"נ - התוועדיות ע' 250. ושם בהערה 1: "נוסף על מעלת היום – יום הולדת את שני המאורות הגדולים: הבעש"ט – בשנת נח"ת, ואדמו"ר הזקן – בשנת קה"ת. והא בהא תליא – שמצד מעלת היום, ניתוסף עליו וחיודש בכללות העבודה דחודש אלול".

2) ש"פ תבוא תש"נ שם.

3) ש"פ תבוא תש"נ - התוועדיות ע' 259: "מח"י אלול ואילך יש להוסיף ביתר שאת וביתר עוז בכל עניני העבודה דחודש אלול, עד להוספה באופן של עבודה חדשה וכו'".

ושם ע' 253-4: "נוסף לכך שאלול הוא הכלל דעבודת בני, ניתוסף בח"י אלול הדגשת החיות (הפנימיות והעצם) דכללות העבודה - ההתקשרות דישאל עם הקב"ה, שהיא גם החיות (המהות) דישאל (האדם העובד), "ישאל וקב"ה כולא חד". ובהתאם לכך נעשה גם החשבון-צדק - ב"ב הימים מח"י אלול עד ר"ה כנגד י"ב חדשי השנה - באופן של עבודה חדשה: החשבון צדק שבהתחלת חודש אלול (לפני ח"י אלול) הוא (בעיקר) הסך-הכל (כלל) דכל פרטי העבודה דכל השנה כולה, להתבונן כיצד היתה עבודתו בג' הקוין תורה עבודה וגמ"ח, כיצד היתה הנהגתו במחשבה דיבור ומעשה וכו' - הכלל דהעבודה. ואילו החשבון-צדק שמתחיל בח"י אלול הוא

הספה בעבודת התפלה והדגשה על ההתקשרות עם הקב"ה

ב. היות וח"י אלול מורה על ההתקשרות מוכן שמח"י אלול ואילך צריכה להיות הוספה מיוחדת בעבודת התפלה, שענינה התקשרות חיובר עם הקב"ה⁴, שנוסף על ההוספה בעבודת התפלה בכל חודש אלול, ניתוסף הדגשה עיקרית (נוסף על הענין דבקשת סליחה כו') על התקשרות והחיבור דישאל עם הקדוש ברוך הוא⁵.

ג. בעניני תפלה (עבודה) - יכול כל אחד ואחד לקשר זאת עם שיעור-התהלים הקשור עם חודש אלול בכלל (ובפרט יום זה דח"י אלול), הן הג' פרקים הקשורים במיוחד לחודש אלול, והן השיעור היומי הרגיל די"ז באלול או ח"י אלול וכיוצא בזה, ועל דרך זה יש תפילות מיוחדות – שכל זה קשור במיוחד לח"י אלול⁶.

להוסיף בלימוד התורה בפרט בענינים שהזמן גרמא בנגלה ובנסתר ד. [מח"י אלול ואילך] להוסיף בלימוד התורה, ובפרט הלימוד בענינים שהזמן גרמא, עניני אלול, ראש השנה ויום הכיפורים, וחג הסוכות, הן בנגלה דתורה והן בפנימיות התורה [ובהדגשה מיוחדת על ענין התפלה שבתורה - ההתקשרות עם נותן התורה]⁷.

להוסיף בגמ"ח בפרט נתינת צרכי החג באופן של הרחבה

ה. [מח"י אלול ואילך] להוסיף בגמילות חסדים, ובפרט ההשתדלות בנתינת צרכי החג באופן של הרחבה לכל הזקוקים [ראה "אלול"]. החל מראש השנה, ערב יום הכיפורים, מוצאי יום הכיפורים, ועל אחת כמה וכמה חג הסוכות ושמיני עצרת, "זמן שמחנתנו" (כולל הענין דהכנסת אורחים שעיקרו ביום טוב⁸, ובפרטיות יותר – "אשל", ראשי תיבות אכילה שתי' לינה⁹).

(בעיקר) בנוגע לעצם ההתקשרות עם הקב"ה (ומדת ואופן התגלותה בעבודה בפועל). היינו, שבעשיית החשבון-צדק לא נרגש (כ"כ) הציור הפרטי דעניני העבודה (תורה או גמ"ח כו'), כי אם (בעיקר) עצם ההתקשרות דישאל עם הקב"ה - החיות דכללות העבודה. עיין שם בארוכה.

וראה ראשי דברים מש"פ תבוא תנש"א: "והדגשה מיוחדת בזה - בעמדנו בחודש אלול ("אני לדודי ודודי לי"), שהוא חודש החשבון של השנה הקודמת וחודש ההכנה של השנה הבאה, ובו גופא - ב"ב ימים האחרונים של חודש אלול, שהם "יום לחודש" כנגד י"ב חדשי השנה. ואין זה רק בכל יום - אלא בכל רגע מהיום. ומזה מוכן היוקר והחשיבות של כל רגע בימי חודש אלול, ועד שכאשר פוגשים יהודי אפשר לומר לו (והוא הדבר החשוב ביותר) - שהענין העיקרי שדובר בהתוועדות זו הוא יוקר הזמן בחודש אלול!"

4) ש"פ תבוא תש"נ שם. ושם בהערה 56: "להעיר מהמבואר בלקו"ת שהתפלה היא כמשל חוט השדרה [כמארז"ל "הני י"ח (ח"י) ברכאן דצלותא] . כנגד שמנה עשרה חוליות [שבשרה"] שמעמיד ומקיים כל אברי הגוף, ועל ידו נמשך החיות מהמוחין לכל אברי הגוף". ובשו"ג שם: "ומרומז גם במספר החוליות דחוט השדרה (ונכונן מספר ברכות התפלה) - שמנה עשרה, "ח"י".

5) ש"פ תבוא תש"נ - התוועדיות ע' 255. ראה לעיל "חודש אלול" אות ד. ???

6) ראשי דברים משיחת מוצאי יום ד' ח"י אלול ה'תנש"א. וראה לקמן בהוספה לח"י אלול את כל השיחה.

7) ש"פ תבוא תש"נ שם ע' 260.

8) ש"פ תבוא תש"נ שם. בהערה 113: "ראה תו"א ר"פ חיי שרה. ובכ"מ".

9) שם בהערה 112: "ויש לומר, שבזה מרומז שאברהם אבינו נטע בישאל ("יצוה את בניו ואת בניו ואת בניו ואת בניו גו") מדת הכנסת אורחים ליתן להם "אשל", אכילה שתי' לינה".

נא לתלות על כותלי בית הכנסת, ומצווה לפרסם בכל מקום! כתובתינו באינטרנט: www.moshiach.net/blind,or:www.iChossid.com

יחיא אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד

הוספה

ראשי דברים משיחת מוצאי יום ד' ח"י אלול ה'תשנ"א - לאחר תפילת ערבית -

כמוזכר כמה פעמים מרבתינו נשיאינו (וכבר נדפס), בין כל הפירושים דח"י אלול ישנו פירוש עיקרי - שענינו העיקרי (בין כמה וכמה ענינים) הוא להחדיר (אריינטראגן) חיות בכל הענינים דאלול. ומובן, דמכיון שאלול הוא חודש החשבון של השנה העברה וחודש ההכנה לשנה הבאה - צריך להיות בחודש אלול החשבון וההכנה בעניני תורה עבודה וגמ"ח שעליהם העולם עומד [ועל אחת כמה וכמה - העולם דכאו"א מבני ישראל, ובפרט שבשביל כל יהודי נברא כל העולם כולו]. ובח"י אלול צריך להיות הוספת חיות בזה.

והנה, רואים בפועל שכאשר אומרים לאדם ענינים רק במושגים רוחניים - הרי לפעמים הוא יודע מה עליו לעשות, ולפעמים - אינו יודע מה עליו לעשות, ונעשה שקלא וטריא בזה, ומתבזבז זמן על ענינים שאינם דרושים כלל וכלל.

וא' העצות בדבר (כמו בכמה ענינים שלכאורה הם רוחניים) - שיקשרו זאת עם ענין גשמי, שבזה יכולים כולם (או על כל פנים כמה וכמה) להשתוות; מה שאין כן ענין רוחני תלוי יותר ברגש הלב וההבנה והשגה במוח, שעיקר החילוק בין אדם לחבירו הוא בנוגע לרגש ושכל שלו, מה שאין כן בנוגע למעשים שלו. ובפרט בנוגע לבני ישראל - כיון שכולם נצטוו על אותם מעשים בכל יום ויום שהם בכללות רמ"ח מצות עשה, וכן באופן של שלילה - שס"ה לא תעשה [ואף על פי שגם בזה יתכנו חילוקים מהקצה אל הקצה - הרי הנקודה המשותפת היא שאפשר לממש זאת בידים, ו"מראה באצבעו ואומר זה"].

ואף שגם בעניני מעשה עליו לחשוב ולהסיק בשכלו מה עליו לעשות וכו', מכל מקום ביכלתו להסתכל ולקבוע זאת מיד. ובפרט כאשר נמצאים בחודש אלול, שאז ביכלתו לצרף זאת לעניני חדש אלול, שההדגשה אצל כל בני ישראל היא שמוסיפים אז בעניני תפלה, ועד שאפילו תלמידי-חכמים ממעטים מזמן לימודם בתורה כדי להוסיף בעניני תפלה.

ובעניני תפלה (עבודה) - יכול כאו"א לקשר זאת עם שיעור-התהלים הקשור עם חודש אלול בכלל (ובפרט יום זה דח"י אלול), הן הג' פרקים הקשורים במיוחד לחודש אלול, והן השיעור היומי הרגיל די"ז באלול או ח"י באלול וכיוצא בזה, ועל דרך זה יש תפילות מיוחדות - שכל זה קשור במיוחד לח"י אלול. ובמילא, אף אם נדמה לו שעליו לחשוב הרבה כדי למצוא במה להוסיף חיות (הקשור עם תוספת הפעולה שלו) - הרי יש לו דבר ממשי (שכאו"א יכול לממש) מן המוכן.

ועל דרך זה בענינים של תורה - ישנם הענינים שהזמן גרמא, ההלכות הקשורות עם אלול, ראש השנה או הימים שלאחרי זה. ובפרט שנמצאים עתה בשלושים יום לפני החג - שאז צריך להתחיל ללמוד ולהתבונן בהלכות החג - שמתחילים עוד בחמשה-עשר באלול, ועל אחת כמה וכמה שנמצאים כבר בח"י אלול.

ועל דרך זה בגמילות חסדים (ענין הצדקה) - שכדי להימנע מחששות מה כן ומה לא וכו', הרי לכל ראש ישנו ענין הצדקה לעזור לבני ישראל בצרכי החג, וכן בנוגע לצרכי ראש השנה שעליו נאמר "ושלחו מנות לאין נכון לו כי קדוש היום לאדוננו". הרי שגם בענין הצדקה ישנו ענין מיוחד הקשור עם ח"י אלול, ו"כל המוסיף מוסיפים לו" (שמתחילים את ההדגשה בזה מט"ו באב, וזה נמשך גם הלאה - שהרי מקשרים באותה משנה את חמשה-עשר באב יחד עם יום-הכיפורים (אחת בשנה), כמדובר כמה פעמים).

ובמילא ישנו דבר מפורט, ברור וממשי, הן בתורה הן בעבודה והן בגמ"ח.

ובפרט בנוגע לגמ"ח - הרי עכשיו מסיימים, כרגיל, בעשיית כאו"א שליח לעניני צדקה. ונוסף על מטבע א' (שצריך להיות לפחות) - מוסיפים מטבע שניה (ובכסף של נייר - שטר שני) בקשר עם ח"י אלול.

ועוד והוא העיקר, ש"כל המוסיף מוסיפין לו" בכל עניניו - במיוחד בהענין דכתיבה וחתומה טובה לשנה טובה ומתוקה בכל הענינים, ובענין העיקרי - להכניס חיות בכל עניני אלול תיכף ומיד.

ועוד והוא העיקר - הרי אחד מהענינים דאלול הוא הראשי תיבות הקשור עם גאולה שצדקה בכלל ממהרת ומזרזת זאת. ובפרט שמקשרים זאת עם הוספה בלימוד הלכות הגאולה ברמב"ם (שבו ישנה אריכות בהלכות משיח ומלחמותיהם) או בשולחן ערוך (בנוגע לברכת הגאולה בשמונה עשרה וכיוצא בזה).

ועל ידי ההספה בתורה עבודה וגמ"ח נעשה גם כן הוספה ממשית בכתיבה וחתומה טובה לשנה טובה ומתוקה לכאו"א בתוך כלל ישראל - לשנה טובה תכתב ותחתם!

[כ"ק אדמו"ר שליט"א חילק לכאו"א מהנאספים שי' שני שטרות לצדקה].

רשימת השומעים בלי אחריות